

čel, saj pri nas ne, morebiti da ima kje drugod ž njim preveč opraviti, da ga ni k nam, — ali pa si ne upa čez-nj, ker ga je preveč, in bo prepustil delo, kakor se kaže, sv. Jožefu. Terdo je pri nas še vse zamerzjeno, in če popoldne včasih enmalo odjenja, zamerzne spet čez noč, in vsaki dan skor naletuje še nov sneg. Nadloge zavolj vode so velike, in v mestu imamo tudi še to posebno težavo, da so skor vsi zakotniki zamerznjeni. Iz kmetov slišimo, da v več krajih živini lakot žuga, povsod so pa skor zavolj vode v zadregi. Ker se je pregovor s sv. Matijem letos popolnoma pokazil, serčno želimo, da bi bil tudi prazen tisti pregovor, ki pravi:

Ak sušca dolgo sneg leži,

To setev prav močno boli.

Zato tedaj še zmiraj kličemo: Sv. Matija, čje si?!

Novičar iz raznih krajev.

Iz Dunaja. Današnji dunajski uredski časnik razglša vsim avstrijskim narodom veselo novico, da se je po presvitli cesarici, kateri Bog zdravje in srečo daj! pomnožbe cesarjeve rodovine nadjati.

— C. kr. pravosodno ministerstvo je zaukazalo, da imajo v vsih kronovinah gruntne bukve berž berž skazati, koliko posojil je v njih vpisanih, in to po razločku, ali so po 5 od sto ali po nižjih obrestih vknjižene. Mislimo, da se to stika z doveršnim prevdarjanjem, ali nej dosedanja postava zoper odertijo še dalje velja ali nej pa se odpravi.

— Deržavni zakonik je razglasil cesarski patent od 7. februarja 1858, kateri zaukazuje, da se imajo notarji vpe-ljati v Galiciji, Krakovu in Bukovini, kjer jih doslej še niso imeli.

— Da bodo skušnje, ktere je dalo letošnje popisovanje, tudi prihodnjič v taci priložnostih koristne, bodo oblastnije sostavile, kar so o tem popisovanju opazile, in ministerstvu poslale z nasveti, ali je postavi zastran popisovanja od 23. marca še kaj pristaviti ali pa jo je v čem predelati.

— Apostoljski provikar in načelnik katoliškega misionstva v srednji Afriki, dr. Ignaci Knoblehar, je poslal dva velika slonova zoba in 23 cedrovih deblov na Dunaj, da bi se porabili v cerkvi, ktero zidajo v spominj rešitve presvitlega cesarja od smerti po kervoločnem napadu 8. februarja 1852.

Iz Ogerskega. „P. Ujd.“ piše: V Zeherju v gömerski okolici je kravar, kateri sloví dalječ kot učen dohtar in h kateremu zahaja ljudstvo v marsikteri sili pomoči iskat. Včasi ktero vgane, da se je smejati. Tako je na pr. nedavno pri neki ženitvi ženin nagloma onémel (mutast postal). Vsi ustrašeni leté svatje v Zaherje po kravarja. Ta pride, pogleda ženina, ktere ga sta žganje in ljubezen onemila, ojstro v oči in mu pljune potem meni nič tebi nič trikrat tako močno v obraz, da ubogi bolnik plane pokonci in se s krepkim glasom zoper tako zdravniško ravnanje braniti začne v preserčno veselje svatov, kateri niso vedli, ali bi ozdravljenemu ženinu bolj stregli ali „kunštnemu“ dohtarju!

Iz Moravskega. V mestu Litovljah so našli postarno devico v njeni stanici zmerzjeno. Ni kurila in, kakor so zdravniki dokazali, tudi jedla ne po potrebnosti. Umerla je tedaj za mrazom in gladom in našli so vendar po njeni smerti čez 7000 gl. gotovega dnarja pri nji.

Iz Italije. V Rimu so poslednje dni pretečenega mesca ljudje tako bolehal, da jih je po 135 v enem dnevu umerlo.

— Iz Napolitanskega pišejo, da se zemlja še vedno po malem pomaje včasi.

— Po uredskih izkazih je o poslednjem potresu v napolitanskem kraljestvu 30 tavžent ljudi ob življenje prišlo in 250 tavžent jih je moglo pod milem nebom prebivati, ker so bili brez stanovanj.

Iz Nemškega. „Neue Pr. Ztg.“ piše: Prav je, da si povsod prizadevajo, prekucijskim morijam v okom hoditi in če se ima kdo v tem zoper nemarljivost posamesnih deržav pritožiti, je to gotovo Francija. Al eno moramo vendar prašati: Kaj pomeni to, kar se je že tolikrat slišalo, da je cesar Francozov, na ktere ga plečah sloni ali z njim pade mir in red cele Evrope? Res želimo tudi mi, da se revolucija do korenine zatré, pa ne samo s sablami in policaji, temuč bolj od znotraj vùn. Pa kateri tako vës svoj blagor in gorjé na eno upanje stavijo, kateri rečejo, da jim je samo Pariz zavetje — kakošno pričevalo podpišejo sami sebi in „evropejskemu redu“, in kako bodo obstali v uri nevarnosti? Tudi poslednji francozki kralj je veljal nekđaj kot steber mirú!

Iz Rusije. Kakor je brati, oprastovanje sužnjekov ne bo tako težavno, kakor je bilo spervega misliti. Doslej se je 14 okrajin oglasilo za oprostenje kmetov, to je, peti del celega carstva. Te okrajine so pa sicer še tako naprej pred drugimi, da se te ne bodo mogle dolgo vstavljati, une tudi posneti. Carova volja bo tedaj vendar obveljala.

— Iz ukaza, ktere ga je car dal, se dá posneti, da sebastopolske vojne luke ne mislijo več zidati.

Iz Francozkega. Iz Pariza 1. sušca. Časniki poslednjega tedna so na drobno popisovali porotno sodbo zoper Orsini-ta in njegove tovarše, kateri so po postavi imeli vsak svojega zagovornika. Kakor je med zarotniki zoper življenje Napoleonovo Orsini zvonec nosil, tako je med zagovorniki tudi le njegov zagovornik pariški advokat, Jules Favre pozornost vseh pričujočih na-se obračal. „Da bi dopernešeno hudodelstvo zagovarjal, nihče ne bo od mene terjal — je rekel med drugim zagovornik — le vzroke hočem razodeti, ki so gnali Orsini-ta, da je roko stegnil po življenju cesarjevem, in vzroki bi utegnili nekoliko zmanjšati grozovitne hudodelstva njegove. Strast prenapetega domoljubja je Orsini-ta hudodelnika naredila.“ To dokazati je bral J. Favre pismo, ktero je Orsini iz ječe cesarju Napoleonu pisal. Cesar sam je dovolil, da se očitno bere to pismo, ki se takole glasi: „To, kar sem v sodbi zoper se govoril, je dosti, da me smert zadene. Prestal bom to kazen, milosti pa ne bom prosil, ker se nikdar ne bom ponižal pred tistim, kateri je umoril svobodo moje nesrečne domovine v njenem pričetku; tudi je v mojih okoljšinah umreti mi le dobrota. Na koncu svojega življenja vendar hočem še poslednjič poskusiti, Italii pomagati, za ktere svobodo sem do današnjega dne vsem nevarnostim kljuboval in nji vse žertvoval. Svobodnost moje domovine je vedno edino, za kar goré vse moje strasti in to je poslednja misel, ktero hočem v teh besedah razodeti Vašemu Veličanstvu. Da ostane Evropa v sedanji ravnovagi, mora Italija svobodna biti, ali pa se morajo še huje nategniti spone, v ktere je ukovana. Ali sem mar zahteval, da mora za oprostenje njeno krí Francozov za Italijane teči? Nikdar ne! Ne vleče me tako dalječ. Italija ne terja, da Francozje niso zoper njo; ona terja, da se Francozje ne mešajo v to, ako se morda skorej boj uname. In to je, kar zamore storiti Vaše Veličanstvo, ako le hoče. V tej volji leži blagor ali pa gorjé moje domovine, življenje ali pa smert naroda, kteremu ima Evropa za večji del omike hvaležna biti. — To je prošnja, ktero iz svoje ječe do Vašega Veličanstva poslati se prederzнем; ne obupam, da bi ne bil moj slabi glas uslišan. Zarotujem pa Vaše Veličanstvo, da daste domovini samostojnost, ktero je po krivici Francozov leta 1849 zgubila. Nej pomisli Vaše Veličanstvo, da so Italijani, in med njimi tudi moj oče, z radostjo prelivali krí za Napoleona Veličega, kamorkolj jih je peljal; — nej pomisli Vaše Veličanstvo, da je pokoj Evrope in pokoj Vašega Veličanstva samega le prazna sanja, dokler Italija ni sama svoja. Naj Vaše Veličanstvo ne pustí domoljuba, kateri že na smertnem odru stoji, se zastonj oglašiti; Naj oprostí Vaše Veličanstvo

— Rusovski car dá v Parizu pravoslavno cerkev
zidati, ki bo blizo 1 milijon gold. veljala.

ali labodska, lavantska ali lavantinska?

2. — Na to vprašanje se priderznem tudi jaz svoje mnenje razodeti, ker sem blizu tam rojen, in so mi okoljšine in imena tistih krajev dobro znane.

Jož. Hašnik.

4. — Če se „Lavanter“ Bisthum po slovensko „Labodska škofija“ veli, kako se pa Lavant pravi? Odgovor: Labud ali Laboda. To pa ni res. Labod se imenuje Lavamünd — terg na Koroškem, tedaj Labodska škofija = Lavamünder Bisthum. Labodski korar = Lavamünder Chorrherr. Latinsko se imenuje ta škofija „diocesis Lavantina“, ne pa olorina ali atriplicina. Vladika te škofije, ki so slovenski pisali, ko še „Labodske“ škofije ni bilo, vselej „Lavantinski“ škof pišejo, in tako razume vsak Slovenec, je že učen ali ne; poslednemu je ime „Labodske“ škofije — turško.

Cvetko.

Od I.—XIII. naznanila . 659 fl. 44 kr.

Učenci	4. gimnaz. razreda v Ljubljani	7 fl.	—	kr.
Gospod	Bunič Anton, dijak v Zagrebu	—	30	„
„	Č....ć Uroš.	1	—	„
„	Q. X. O. Srblin, dijak v Zagrebu	1	—	„
„	Kolarić Ivan,	—	30	„
„	Mrkšir Mirko,	—	30	„
„	Poturičić Jovo,	—	20	„
„	Vidović Pero,	—	20	„
„	Jagić J. N., bogoslovec	—	30	„
„	Jelošić Slavoljub, bogoslovec v Zagrebu	—	30	„
„	Kos Slavoljub,	—	30	„
„	Krčelić,	—	30	„
„	Mračić B.,	—	30	„
„	Perok Slavoljub,	—	30	„
„	Rihtarić Stjepan	—	32	„
„	Večković Stjepan,	—	30	„
„	dr. Šulek v Zagrebu	1	—	„
„	Bogović Mirko v Zagrebu	1	—	„
„	Satter v Zagrebu	—	30	„

Skupaj . 677 fl. 26 kr.